DICTA SAPIENTUM E GRÆCIS.

D. *ERASMO ROTEROD.*

INTERPRETE

Timor domini initium ſapientiæ eſt.

EDINBURGI,
Excudebat *Hæres Andreæ Anderſon*, Typographus Regius, *Anno DOM.* 1684.

Dicta Periandri Corinthii.

OMnibus placeto.
Bona res quies.
Periculosa temeritas.
Semper voluptates sunt mortales.
Honores autem immortales.
Amicis adversa fortuna utentibus idem esto.
Lucrum turpe, res pessima.
Quicquid promiseris, facito.
Infortunium tuum celato, ne voluptate afficias inimicos.
Veritati adhæreto.
Age quæ justa sunt.
Violentiam oderis.
Principibus cede.
Voluptati tempera.
A jurejurando abstine.
Pietatem sectare.
Laudato honesta.
A vitiis abstine.
Beneficium repeade.
Supplicibus misericors esto.
Liberos instrue.
Sapientum utere consuetudine
Litem oderis.
Bonos in pretio habeto.
Audi quæ ad te pertinent.
Probrum fugito.
Responde in tempore.
Ea facito quorum te non possit pœnitere.
Ne cui invidias.
Oculis moderare.
Quod justum est imitare.
Benè meritos honora.
Spem fove.
Calumniam oderis.
Affabilis esto.
Cum erraris, muta Consilium.
Concordiam sectare.
Diuturnam amicitiam custodi.
Magistratus metue.
Omnibus teipsum præbe.
Ne loquaris ad gratiam.
Ne tempori credideris.
Te ipsum ne negligas.
Seniorem reverere.
Mortem oppete pro patria.
Ne quavis de re doleas.
Ex ingenuis liberos crea.
Sperato tanquam mortalis.
Parcito tanquam immortalis.
Ne efferaris gloria.
Arcanum cela.
Cede magnis.
Opportunitatem expectato.
Mortalia cogita.
Ne prior injuriam facias.
Largire cum utilitate.
Amicis utere.
Mortuum ne irrideto.
Dilige amicos.
Consule inculpatè.

DICTA *BIANTIS Prienenſis.*

IN ſpeculo teipſum contemplare, & ſi formoſus apparebis, age quæ deceant formam: ſin deformis, quod in facie minus eſt, vel deeſt, id morum penſato pulchritudine. Audito multo. Loquere pauca.

De numine ne malè loquaris. Quid ſit autem auſcultа. Prius autem intellige, & deinde ad opus accede. Ne ob divitias laudaris virum indignum.

Perſuaſione cape, non vi.

Compara in adoleſcentia, quidem modeſtiam, in ſenectute vero prudentiam.

DICTA *PITTACI Mitylenæi.*

QUæ facturus es, ea ne dixeris; fruſtratus enim rideberis.

Depoſitum redde. Deſidioſus ne eſto.

A familiaribus in minutis rebus læſus, feras.

Amico ne maledixeris. Inimicum ne putes amicum.

Uxori, dominare Chriſtianè.

Quæ feceris parentibus, eadem à liberis expecta.

Inter amicos ne fueris judex.

Ne contende cum parentibus, etiamſi juſta dixeris.

Ne geras imperium priuſquam parere didiſceris.

Infortunatum ne irriſeris: Audito libenter.

Ne lingua præcurrat mentem. Ne feſtines loqui.

Noſce teipſum: legibus pare: Voluptatem coërce.

Ne quid nimis: Inimicitiam ſolve.

Ante omnia venerare Numen: parentes reverere.

Quæ fieri non poſſunt, cave concupiſcas.

Uxorem ducito ex æqualibus, ne ſi ex ditioribus duxeris, dominam tibi pares non affinem.

DICTA *CLEOBULI Lindii.*

NE ſis unquam elatus. Domus curam age
Libros evolve. Juſtè judicato: Bonis benefacito.

Liberos

Liberos tibi chariſſimos erudi.
A maledicentiâ temperato, ſuſpicionem rejicito.
Parentes patientiâ vince. Beneficii accepti memento.
Inferiorem ne rejicias: Aliena ne concupiſcas.
Ne teipſum præcipites in diſcrimen.
Res amici diliges, ac perinde ſerves ut tuas.
Lapis auri index: Aurum hominum.
Quod oderis, alteri ne feceris: Voto nil pretioſius.
Ne cui minitaris, eſt enim muliebrè.
Citius ad infortunatos amicos, quam ad fortunatos proficiſcere.
Mendax calumniâ vitam corrumpit.
Mendaces odit, quiſque prudens & ſapiens.

DICTA *CHILONIS Lacædemonii.*

NOſce teipſum.
Ne cui invideas mortalia.
Temperantiam exerce.
Turpia fuge.
Tempori parce.
Juſtè rem para.
Sapientiâ utere.
Multitudini parce.
Oderis calumnias.
Ne quid ſuſpiceris.
Moribus probatis eſto.
Ne fueris onerosus.

DICTA *SOLONIS Athenienſis.*

DEUM cole.
Parentes reverere.
Amicis ſuccurre.
Veritatem ſuſtineto.
Ne jurato.
Legibus pareto.
Cogita quod juſtum eſt.
Iracundiæ moderare.
Virtutem laudato.
Malos odio proſequitor.

DICTA *THALETIS Mileſii.*

PRincipem honora.
Amicos probato.
Similis tui ſis.
Nemini promittito.
Quod adeſt boni conſulito.
A vitiis abſtineto.
Gloriam ſectare
Vitæ curam age.
Pacem dilige.
Laudatus eſto apud omnes.
Suſurronem ex ædibus ejice.

GU.

GULIELMI LILII
monita Pædagogica:
SIVE
CARMINA DE MORIBUS
ad ſuos Diſcipulos.

QUi mihi Diſcipulus, Puer es, cupis atque doceri,
Huc ades, hæc animo concipe dicta tuo:
Manè citus lectum fuge, mollem diſcute ſomnum,
Templa petas ſupplex, & venerare Deum.
Attamen in primis facies ſit lota, manuſque,
Sint nitidæ veſtes, compta que cæſaries.
Deſidium fugiens cum te Schola noſtra vocârit,
Adſis, nulla pigræ ſit tibi cauſa moræ.
Me præceptorem cùm videris, ore ſaluta:
Et condiſcipulos ordine quoſque tuos.
Tu quoque tac ſedeas, ubi te ſediſſe jubemus,
Inque loco, niſi ſis juſſus abire, mane.
At magis ut quiſque eſt doctrinæ munere clarus,
Hoc magis is clarâ ſede locandus erit.
Scalpellum, calami, atramentum, charta, libelli,
Sint ſemper ſtudiis, arma parata tuis.
Si quid dictabo ſcribes, at ſingula rectè,
Nec macula, aut ſcriptis menda ſit ulla tuis,
Sed tua nec laceris dictata, aut carmina chartis
Mandes, quæ libris inſeruiſſe decet.
Sæpè recognoſcas tibi lecta, animoque revolvas,
Si dubites, nunc hos conſule, nunc alios.
Qui dubitat, qui ſæpè rogat, mea dicta tenebit,
Is qui nil dubitat, nil capit inde boni.
Diſce puer quæſo, noli dediſcere quicquam,
Ne mens te inſimulet conſcia deſidiæ.
Siſque animo attentus: quid enim docuiſſe juvabit,
Si mea non firmo pectore verba premis.
Nil tam difficile eſt, quod non ſolertia vincat,
Invigila, & parta eſt gloria militiæ;

Nam

Nam veluti flores tellus, nec ſemina profert,
Ni ſit continuo victa labore manus.
Sic puer ingenium ſi non exerciter ipſum
Tempus & amittet, ſpem ſimul ingenii.
Eſt etiam ſemper Lex in ſermone tenenda,
Ne nos offendat improba garrulitas.
Incumbens ſtudio ſubmiſſâ voce loqueris:
Nobis dum reddes, voce canorus eris.
Et quæcunque mihi reddes, diſcantur ad unguem,
Singula & abjecto verbula redde libro.
Nec verbum quiſquam dicturo ſuggerat ullum,
Quod puero exitium non mediocrè parit.
Si quicquam rogito, ſic reſpondere ſtudebis,
Ut laudem dictis, & mereare decus.
Non linguâ celere nimis, aut laudabere tarda:
Eſt virtus medium quod tenuiſſe juvat.
Et quoties loqueris, memor eſto loquare latinè,
Et veluti ſcopulos barbara verba fuge.
Præterea ſocios quoties te cunque rogabunt,
Inſtrue, & ignaros ad mea vota trahe.
Qui docet indoctos licet indoctiſſimus eſſet;
Ipſe brevi reliquis doctior eſſe queat.
Sed tu nec ſtolidos imitabere Grammaticaſtros,
Ingens Romani dedecus eloquii.
Quorum tam fatuus nemo, aut tam barbarus ore eſt,
Quem non Authorem barbara turba probet.
Grammaticas rectè ſi vis cognoſcere leges,
Diſcere ſi cupias cultius ore loqui.
Addiſcas veterum clariſſima ſcripta virorum,
Et quos Authores turba latina docet.
Nunc te Virgilius, nunc ipſe Terentius optat,
Nunc ſimul amplecti te Ciceronis opus.
Quos qui non didicit, nil præter ſomnia vidit;
Certat & in tenebris vivere Cimmeriis.
Sunt quos delectat (ſtudio virtutis honeſtæ
Poſthabito) nugis tempora conterere.
Sunt quibus eſt cordi manibus pedibuſque ſodales,
Aut alio quovis ſollicitare modo.
Eſt alius, qui, ſe dum clarum ſanguine jactat,
Inſulſo reliquis improbat ore genus.
Te tam prava ſequi nolim veſtigia morum:
Ne tandem factis præmia digna feras.

Nil

Nil dabis aut vendis, nil permutabis, emesve;
Ex damno alterius commoda nulla feres.
Insuper & nummos irritamenta malorum
Mitte aliis: Puerum nil nisi pura decent.
Clamor, rixa, joci, mendacia, furta, cachinni,
Sint procul à vobis Martis & arma procul.
Nil penitus dices, quod turpe aut non sit honestum
Est vitæ ac pariter janua lingua necis.
Ingens crede nefas cuiquam maledicta referre,
Jurare aut magni numina sacra Dei.
Denique servabis res omnes atque libellos,
Et tecum quoties isque redisque, feres.
Effuge vel causas faciunt quæcunque nocentem;
In quibus & nobis displicuisse potes.

FINIS.